

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

Kartą rabiną aplankė batsiuovys. Jis rabinui pasiskundė:

- Nebegaliu pasimelsti rytais... Klientų aš turiu daug, bet jie nėra pasiturintys žmonės ir turi po vieną vienintelę batų porą. Už menką užmokestį, taisyti tokį apavą tenka kruopščiai ir ilgai, juk tokiems žmonėms svarbu, kad vienintelė batų pora tarnautų ne vienerius metus bei būtų patvari. Taigi visą naktį tenka siūti, klijuoti, tvirtinti ir vaškuoti...

Darbą pabaigiu ryte, jau saulei patekėjus. Tuomet gražinu klientams batus. Tinkamai atlieku savo pareigas, uždirbu visai nedaug ir dar nespėju pasimelsti Dievui rytais.

- Tai kaip gi tu elgiesi? – susidomėjo tąsai.

- Dažnai rytinę maldą man tenka praleisti. Kartais sukalbu ją greitakalbe, stengdamasis kuo greičiau sugrįžti prie savo darbų... Šitaip elgdamasis esu neramus, lyg netekdamas neįkainojamos malonės. Kas kartą keldamas plaktuką, susimąstau apie Dievą ir atsidūstu. Ausyse spengia trikdantis kaltės jausmas... Turbūt dėl to man nesiseka, bet kaip gi galėtų sėktis? Juk aš neturiu laiko maldai!

- Jeigu aš būčiau Dievas, – atsakė rabinas, – šis tavo atodūsis man būtų brangesnis už pačią maldą.

Yra didžiulis skirtumas tarp poterių sakymo ir meldimosi. John G. Lake
Dirbk taip, tarsi gyventum šimtą metų, melskis taip, tarsi mirtum rytoj.

Bendžaminas Franklinas

Maldoje geriau širdis be žodžių, nei žodžiai be širdies. John Bunyan
Maldos funkcija nėra įtakoti Dievą, bet labiau pakeisti patį besimeldžiantįjį.

Søren Kierkegaard

**“Jūs gavote
įsūnystės Dvasią,
kurioje šaukiames:
‘Aba, Tėvel!’”**

Rom 8, 15

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pr 18, 20–32; Ps 137, 1–3. 6–8; Kol 2, 12–14

Psalmės atliepas

Tą dieną, kada aš šaukiausi, Viešpatie, mane Tu girdėjai.

Evangelija pagal Luką (11, 1–13)

Kartą Jėzus vienoje vietoje meldėsi. Jam baigus maldą, vienas mokinys paprašė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savuosius mokinius“. Jėzus tarė jiems: „Kai melsitės, sakykite: ‘Tėve, teesie šventas tavo vardas. Teateinie tavo karalystė. Kasdienės mūsų duonos duok mums kasdien ir atleisk mums mūsų kaltės, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas. Ir neleisk mūsų gundyti’“.

Jėzus dar kalbėjo jiems: „Kas nors iš jūsų turės draugą ir, nuėjęs pas jį vidurnaktį, sakys: ‘Bičiuli, paskolink man tris kepaluikus duonos, nes draugas iš kelionės pas mane atvyko ir aš neturiu ko jam padėti ant stalo’. O anas iš vidaus atsilieps: ‘Nekvaršink manęs! Durys jau uždarytos, o aš su vaikais lovoje, negaliu keltis ir tau duoti’. Aš jums sakau: jeigu nesikels ir neduos jam duonos dėl bičiulystės, tai dėl jo įkyrumo atsikels ir duos, kiek tik jam reikia.“

Tad ir aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta. Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma. Kur jūs matėte tokį tėvą, kad duonos prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar prašančiam žuvies – atkištų gyvatę? Arba prašančiam kiaušinio – duotų skorpioną? Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo“.

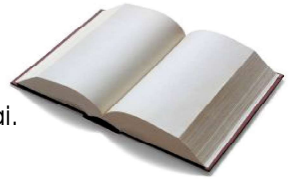
Evangelijos komentaras:

„Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savuosius mokinius.“ Išgirsime „Tėve mūsų“ žodžius.

Įkyrumas (gerąja prasme) – šio Evangelinio teksto svarbiausia mintis. Įkyriai maldauti tol, kol gausi to, ko prašai. Atrodytų keista, jog Tam, kuris yra visur, visa mato ir girdi, neužtenka vieno paprašymo. Iš tiesų svarbu suvokti, jog dieviškasis Mokytojas – ne iš tų, kuriems būdingi klausos sutrikimai. O pats įkyrumas čia įgauna ypatingą reikšmę. Jis tampa būtina sąlyga mums patiems pamažu įsikverbti į maldos esmę. Mes esame kietasirdžiai, tarsi akmenys, kuriuos nutašyti reikia daugybės atkaklių, kantrių pastangų. Reikia kantrybės, dvasinės treniruotės, mokymosi sutelkti dėmesį. Sporto pasaulyje niekam nėra pavykę pasiekti rekordinių rezultatų iš pirmo karto, juo labiau dvasiniame kelyje reikia daugybės dėmesingų kartojimų. Nes mes patys dažnai iš pirmo karto net patys neišgirstam, ko maldoje prašom.

Gyvename informacijos amžiuje, ir pasaulio, gamtos reiškinių, netgi Dievo pažinimą bandome gauti iš mokslo, religijos filosofijos, teologijos. Tačiau šis godumas protu suvokiamai informacijai mus ir atveda į aklavietę, kai bandom protu pažinti Dievą. Ne veltui šv. Maksimas Išpažinėjas sako: „Manydamas, jog kažką žinai, sukliudai žinojimo augimą... Vien tik tobula nekalbystė byloja Jį, pilnas ir antgamtinis nežinojimas atveria mums Jo artumą.“ Vienintelis kelias pažinti Dievą – ne protu, bet per maldą. Tik nutildę savo prote užiančių sąvokų, tezių, posakių, įspūdžių apsvarstymų, kitų žmonių vertinimo ir smerkimo triukšmą, galime panirti į vidinę tylą, kurioje surandamas Dievas. Jei indas pilnas, jį neįmanoma įpilti dar kažko.

Liudyje gyvuoja pasakojimas apie vieno teologijos profesorių, kuris liepė savo studentams atvesti į egzaminą poną biesą. Šie atvedė. Profesorius tuoj pat ėmė jį egzaminuoti. Iš Biblištikos, trinitologijos ir kitų teologijos sričių – viską šis paršelis puikiai atsakė. Tuomet ėmė klausinėti iš atskirų Dykumos tėvų, iš Sinajaus tėvų raštų tomų – viską mintinai išmokęs. Geriausią pažymį jam jau ruošėsi rašyti. Tik galop dar profesorius jam sako: o dabar pasimelskim dar bent trumputę maldele. Čia prasidėjo dūmai ir žiežirbos.

Šeimos malda: kaip melstis kartu su vaikais, kai tai sunku

Mažylių šurmuly, prasta vyresniųjų nuotaika, tėvų nuovargis... Šeimos malda kartais panaši į kliūčių ruožą. Kaip galėtumėte ramiai ir tvarkingai melstis su savo vaikais?

Neseniai girdėjau, kaip jauni tėvai skundėsi: „Mūsų bendra malda namuose virsta tikra suirutė. Vaikai tampa nepakenčiami. Ar ne geriau tiesiog liautis? Kokia prasmė mėginti melstis su šeima tokiomis sąlygomis?“ Kita mama prisipažino: „Vakare būnu išsekusi ir negaliu sulaukti, kol paguldysiu vaikus į lovą. Jei mano vyro nebūna namuose, nesukaupiui drąsos suburti vaikus maldai.“

Tikrai, melstis su mažais vaikais nėra lengva, ypač jeigu jų daug ir jie yra maždaug to paties amžiaus. Ne ką lengviau melstis ir su skirtingo amžiaus vaikais, nes vyresniusius trikdo maželių bruzdėjimas, o ir jie patys nesugeba ilgesnį laiką išbūti ramūs. Dėl daugybės skirtingų priežasčių, kurios kiekvienoje šeimoje vis kitos, šeimos malda retai būna lengva, ypač tam tikru metu. Vis dėlto melstis su savo šeima yra svarbu, nes kuo rečiau kartu meldžiatės, tuo didesnis iššūkiu tai tampa. Pamėginkime rasti keletą sprendimų, padėsiančių išspręsti sunkumus, su kuriais susiduria daugelis šeimų.

Pasirinkite gerą maldos ritmą

Pirmiausia, nelyginkite savęs su kitais. Tai, ką įmanoma pasiekti vienai šeimai, gali būti neįmanoma kitai. Kitų pavyzdys turėtų mus skatinti, duoti idėjų, tačiau kiekviena šeima turi atrasti savo kelią melstis kartu.

Svarbu, kad vaikas, net ir mažas, būtų įpratęs prie kasdienės maldos laiko. Geriau melstis po minutę kiekvieną dieną, nei po 10 minučių vieną kartą į savaitę ar į mėnesį. Jei dėl kokių nors priežasčių nepasimeldžiame, galime, jau paguldę juos į lovą, su kiekvienu iš jų sukalbėti trumpą maldelę: „Tėve mūsų“, kokią nors giesmę, ar tiesiog padaryti kryžiaus ženklą ant kaktos. Tokios trumpos maldos yra daug geriau nei jokių maldų.

Kartais gausios šeimos gali įvesti maldas, pritaikytas atskirai kiekvienam vaikui ir paaugliui. Žinoma, tai nėra idealu, tačiau kuriam laikui tai gali būti reikalinga. Taip pat galime pritaikyti „mišrią“ sistemą: savaitės dienomis melstis pagal amžiaus grupes, o sekmadienį – visi kartu.

Kai kada netgi galime su kiekvienu vaiku melstis jo kambaryje (arba paeiliui bendrame kambaryje). Tai vis geriau, nei visiškai nesimelsti, jei bendrai melstis su šeima tampa per sunku. Kartais tai gali būti vienintelis sprendimas, ypač kai šeimos maldai priešinasi vienas iš tėvų. Tai taip pat gali paskatinti melstis su visa šeima, nes vaikai po truputį išreikš norą melstis kartu su kitais, o ne vieni: tada visi susitiks viename kambaryje, ir netrukus galėsite sukurti „maldos kampelį“, kur susirinksite kiekvieną dieną.

Paskirstykite užduotis ir atsakomybę

Dienos pabaigoje visi būna pavargę. Vaikai, jausdami tėvų susierzinimą ir įtampą, taip pat būna suirę. Geriausia būtų paskirstyti užduotis: kol tėtis rūpinasi paskutinėmis šeimos gyvenimo detalėmis (pavyzdžiui, nurenka indus nuo stalo ar pakloja lovas), mama gali eiti į „maldos kampelį“ ir pradėti maldą. Po kelių minučių vaikai, atėję į „maldos kampelį“, ras nurimusią motiną, jau paskendusią Dievo tyloje. Net ir prisijungę atskirai, jie, kaip ir motina, gali pradėti melstis tylomis, laukdami, kol ateis kiti.

Vaikų išsiblaškymas kartais kyla iš to, kad vieta, kurioje meldžiamasi, neskaitina susikaupti. Svarbu pamėginti „maldos kampeliui“ rasti ramią vietą, kad priešais vaikų akis būtų nuostabi ikona, pamaldus paveikslas ar statulėlė (ir ne per aukštai, kad juos būtų patogų matyti). Storas kilimas, pagalvėlės ir maldos suoleliai gali padėti vaikams deramai elgtis. Kai kurios šeimos meldamosi išjungia mobiliuosius telefonus, kad rimties nesutrikdytų nelauktas skambutis.

Apie sekmadienio Eucharistijos laiką

Nuo šiandien Šlienavos bažnyčioje sekmadienio Eucharistija bus švenčiama 9 val., o Viršužiglio bažnyčioje – 11 val.

Apie artėjančią Šv. Baltramiejaus šventę Šlienavos bažnyčioje

Po mėnesio, rugpjūčio 28 d., Šlienavos bažnyčioje švęsime Šv. apaštalo Baltramiejaus šventę. Tai vasaros užbaigimo ir Marių kranto šventė, kviečianti visus švęsti ir pailsėti po vasariškų darbų bei darbelių.

Su keletu Šlienavos bažnyčios aktyvisčių apmąstėme ir jau pasitarėme kaip galėtume švęsti šią šventę. Po truputį pradėsime pasiruošimą, pasitvarkymą, šventės (liturginės ir kultūrinės dalių) ruošą. Jau dabar kviečiame atsilipti visus norinčius dalyvauti šventės eucharistinėje procesijoje (apie save pasakykite kunigui Rimui). Kviesime visus norinčius pasitvarkyti bažnyčioje. Apie visą pasiruošimą ir kvietimus bendriems darbams informuosime šiam leidinyje, po sekmadienio Eucharistijos šventimo ar skelbimų lentose.

Kviečiame išsakyti ir savus pasiūlymus dėl šios šventės. Mūsų visų mintys ir iniciatyvos gali sukurti ir sukurs bedrą, gražią šventę!

Dėkojame ir dėsiame, dirbame ir gyvename

Dėkoti visiems Jums, kurie rūpinatės savo bažnyčia, ne tik aukodami pinigų. Ačiū už rūpestingumą, darbus, gerą žodį, malda, veiklas, savo laiką ir jėgas dėl mūsų visų!

Dėkojame visiems, kurie sekmadieniais ar patarnavimų metu ir savo aukomis prisidedate prie parapijos gyvavimo ir įvairių finansinių išlaidų: atlygių tarnautojams, visų reikmenų ar paslaugų įsigijimo, kas yra reikalinga. Ačiū Jums už paramą!

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms, kurie 1,2% GPM esate paskyrę savo bažnyčiai. Valstybinė mokesčių inspekcija mūsų bažnyčioms pervedė Jūsų paskirtą mokesčių dalį: Šlienavos bažnyčiai - 2130,45 eur., Viršužiglio bažnyčiai - 65,95 eur. Ačiū Jums visiems!

Nesijauskite kalti

⇒ Daugelis nuotraukų, kuriuose pavaizduotos besimeldžiančios šeimos, būna labai pamokomos – vaikai pamaldžiai atsiklaupę žiūri į ikoną ar Nukryžiuotąjį; viskas atrodo tobula... Be abejo, taip gali būti. Žiūrėdami į juos mes galvojame: „Šeimos malda yra nuostabu, tačiau mums tai nepasiekiamo. Mūsų šeimos malda taip neatrodo.“

Visų pirma, iš mūsų nereikalaujama atrodyti taip, kaip kiti žmonės. Iš mūsų reikalaujama būti tokiems, kokius nori matyti mūsų Viešpats. Be to, turime prisiminti, kas paprastai vaizduojama nuotraukose: tai būna daugiau ar mažiau stereotipinis vaizdas, neatspindintis kasdienių sunkumų, su kuriais susiduriame mes patys. Dauguma šeimų (jei ne visos), kurių pamaldumas sukelia mūsų susižavėjimą ir pavydą, neabejotinai patiria tuos pačius sunkumus, kaip ir kitos. Joms irgi pažįstami maišto prieuoliai, vakarinis sambrūzdis ir nuovargis... bet, žinoma, tai nėra tos akimirkos, kurias pasirinkti įamžinti fotografas.

Kai meldžiamės, Dievas neprašo iš mūsų nepaprastų dalykų: Jis prašo, kad pabūtume su Juo, ir viskas. Gal mūsų vaikai netvarkingi, susijaudinę? Gal esame pavargę? Viešpats visa tai mato. Jis žino tai geriau, nei kas nors kitas. Jei žinotume, su koku begaliniu švelnumu Jis žvelgia į kiekvieną šeimą, kaip melliai Jis priima visas mūsų šeimos maldas – net ir visai varganas, netašytas, sumišusias su išsiblaškymais ir priekaištais, jei galėtume suprasti, kad Jis mus myli tokius, kokie esame, niekada nedvejotume, ar melstis kartu su visa šeima.

Versta iš Christine'os Ponsard teksto „Šeimos malda: kaip melstis kartu su vaikais, kai tai sunku“

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija, Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Paruošė kun. Rimas.